

Kerüljek konfliktusba Istennel?

A lelkigyakorlatokban határozottan hív Loyolai szent Ignác arra, hogy folyamatosan kérjem, amit “óhajtok”. Fogalmazzam meg és álljak Isten elé azzal, amire vágyom.

Célja ennek az is, hogy keressem és megtaláljam Isten akaratát életemre vonatkozóan, és elérjem teremtettségem célját.

A konfliktushelyzet szinte előre programált, amikor a két akaras egymásnak feszül. Ebben a termékeny feszültségben mozgat Isten, hogy egyre őszintébben álljak eléje és benne váljon teljessé életem.

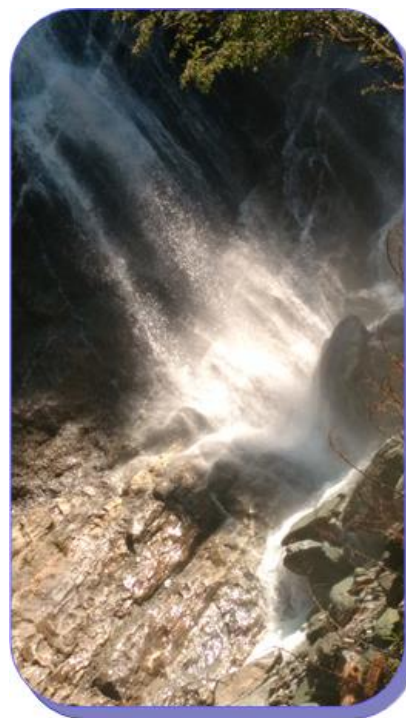
Lelkigyakorlatokat kísérve gyakran látom, hogy a lelkigyakorlatozó nem tudja megfogalmazni azt, amit akar. Zavartan, szinte ijedten hallja a kérdést, hogy mire vágyik. Olykor kiprésel fejéből egy választ, de nem azt, amit lelke mélyén hordoz.

Hova rejtőznek el vágyaink?

Talán már gyerekként elrejtettük őket egy külső, erősebb, elnyomó akaras elől.

Azért, hogy ennek a fájdalmát elkerüljük, megtanultuk elhallgattatni a bennünk élő vágyakat.

Fájdalmunkat befele fordítottuk és elkezdtünk meghalni belül, elrejtve vágyódásunk hiábavalóságát. Alkalmazkodtunk, megkeményedtünk, bizonyítottunk, büntettük magunkat vagy manipuláltunk másokat. Sz szenvedünk – de ez nem a megváltó, gyógyító, életet feltámasztó szenvedés.

A jézusi “Mit akarsz?” vágyaink után kérdez. Felhozni kívánja, megtisztítani és az élet szolgálatába rendezni őket.

A “nem vágyom semmire”, a “jó nekem így, ahogy van” gyakran manipulatív módon megvalósulni kívánczó vágyakat takar.

Ha valakit pozitív vagy akár büntetést sejtető módon befolyásolva kérek valamire, akkor valamilyen rejtőző vágyamat szeretném általa beteljesedni látni.

A szabad kérdésben világosan fogalmazom meg, amit szeretnék, megadva a másinak a teljes szabadságot, hogy akár igennel, akár nemmel válaszolhasson. Ha a vágyam nem teljesül, az is okoz fájdalmat.

Ezzel imádkozom úgy, hogy lassan közel engedem magamhoz azokat az érzéseket, amelyek ezt a fájdalmat eltakarják: a csalódottságot, szomorúságot, elutasítottságot, elbizonytalanodást, a fájdalmat... Ezeket megengedve, megengedem Istennek is, hogy megérintse őket és meggyógyítsa.

Ignác egészen következetes abban, hogy ujját a vágyak kifejezésén, megfogalmazásán rajta tartsa. Az eredeti sebzettség csak így kerülhet felszínre.

A rejtőző, lelkünk labirintusában bolyongó vágyakat csak így tisztíthatja meg megváltó együttjárásával életünk Istene.

Egyedül mi magunk vállalhatjuk fel annak felelősségét, hogy vágyaink előkerüljenek, egyértelműekké váljanak, döntéseink meghozásában és megvalósításában az életünk szolgálatában álljanak.

Belső konfliktusaink forrásai gyakran saját, egymásnak feszülő, ellentétes vágyaink.

Termékennyé úgy válhatnak, ha őszinték vagyunk magunkhoz.

Az isteni irgalom és a magunkhoz való őszinteség kegyelmét kérjük, ahelyett, hogy bizonyítani akarnánk féligazságainkat vagy tovább őrizgetnénk félhomályban rejtőző, de kifele-befele romboló vágyainkat.

Amikor valaki már elég erős ahhoz, hogy vágyait megfogalmazza és velük Isten elé álljon imájában, akkor tapasztal belső konfliktusokat saját vágyai között is, de szembesül a saját vágyai és Isten akarata közötti konfliktussal is.

Az élet dinamikája ott talál utat, ahol ezt a konfliktust nyíltan felvállaljuk.

A vágyainkról ne csak beszéljünk Istennek az imában. Éljük át őket az Ő jelenlétében és ajánljuk magunkat bizalmába.

Az őszinte, nyílt találkozásunkban tisztulnak ki igazi vágyaink.

Itt oldódik fel az álbiztonságokba kapaszkodó és vélt önmegvalósításokat kergető, valamint lényünk mélyéről szabadságot adó és az Istenben való beteljesedés felé lendítő vágyaink közötti feszültség.

Gyakorlat:

- Figyeljem meg, miből indult el a folyamat. amikor valami elszomorít, elégedetlenné tesz, lendületemet szegi,
- Keressem meg és nevezzem meg (beteljesületlen) vágyamat az érzéseim mögött.
- Lehet, hogy egy fájó pontom akadályozza, hogy vágyam életre keljen. Maradjak őszinte magamhoz és Istenhez. Ne keressek bűnbakot, ne meneküljek önvádba vagy álbiztonságokba. Engedjem meg a bennem levő érzéseket.
- Kérjem és keressem Isten irgalmas tekintetét, ahogyan ő most velem akar lenni. Figyeljem, ahogyan vezetni akar, hogy tisztábban lássak és őrá irányítva minden vágyamat, felelősen rendezzem az életemet a nagyobb belső szabadságra.

(Vormair Emese sa)